

[Elna Munch.]

andre Børn som mindreværdige. De kaldes i Lovforslaget „Børn uden for Ægteskab“. Jeg tror ikke, dette er sproglig korrekt; jeg tror ikke, man kan sige „Børn uden for Ægteskab“. Jeg vil henstille, at man overalt indfører Udtrykket „Børn født inden for Ægteskab“ og „Børn født uden for Ægteskab“; det er noget langt, men vi har jo ikke saa travlt, og derved vilde man fuldstændig komme ud over dette med „ægte“ og „uægte“ og stille dem alle parallelt.

Jeg vil gerne udtale min Beklagelse af, at man i Bemærkningerne taler om „Horebarn“. Det staaer ganske vist ikke i Lovforslaget, men jeg synes, det var rigtigt, om man udelod dette Ord i det officielle Sprog. Vi lever jo ikke længere paa Christian den Femtes Tid.

Gennemførelsen af disse Lovforslag vil muligvis kunne faa en meget stor Betydning ud over den direkte tilsigtede, efterhaanden som det trænger ud i Befolkningen, hvad det drejer sig om. Jeg tænker her paa de mange Fosterfordrivelse og Barnemord. Da det er et Faktum, at de fleste Kvinder gerne vil have et Barn, er der sikkert ingen Tvivl om, at i de allerfleste Tilfælde bliver Fosterfordrivelse og Barnemord begaaet, fordi Kvinden ikke ved sine levende Raad for, hvordan hun skal underholde sit Barn, og fordi hun ved, at hun vil komme til at staa alene med det, da Fædrene jo i de allerfleste Tilfælde undrager sig deres Forpligtelser.

Der er en mærkelig Forskel paa Fædre i Ægteskab og Fædre uden for Ægteskab. De første vil som Regel meget gerne pukke paa deres Faderret, og der har været mange og lange Stridigheder mellem Ægtefæller om Fæderretten. Men Fædrene uder for Ægteskab, jeg kan maaske kalde dem „de uægte Fædre“, har en ganske mirakuløs Evne til at forsvinde, og det siges i Kommunerne, at en Alimentant er vanskeligere at opspore end en Synaal i et Læs Hø. Det vil være en Støtte for Kvinden at vide, at der bliver gjort effektive Anstrengelser for at finde Faderen og give ham et Ansvar over for Barnet. Men saa bør naturligvis paa den anden Side Kvinderne ogsaa hjælpe det offentlige i dets Bestræbelser for at finde Faderen, og det er ikke nok, at hun i Retten anfører, at det var en Mand med brune Sko i en Kolonihave eller med lys Straahat i et Lysthus paa Strandvejen. Imidlertid er der ingen Tvivl om, at de stærkere Forpligtelser, der i disse Lovforslag paalægges Forældre over for Børn, vil indskrænke Antallet af løse Forbindelser og knytte

Forældrene saaledes sammen, at de i højere Grad end nu legitimerer deres Forhold og derved skaber et virkeligt Hjem for Børnene.

Al Tale om Opløsning af Ægteskabet ved disse Lovforslag forekommer mig ganske urimelig. Tværtimod, det modsatte er Tilfældet. Ganske vist talte det ærede Medlem Hr. Pürschel i stik modsat Retning. Jeg er ikke samfundsmæssigt funktionalistisk indstillet over for disse Forhold og ikke uden enhver Hemning derved, saa det ærede Medlem kan godt tale til mig. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den lykkeligste Opdragelse af Børn er den Opdragelse, der sker i Hjemmene. Naturligvis er der Undtagelser, som det ærede Medlem fremhævede. Lad mig nævne et udmærket Eksempel paa, hvordan Børn trænger til et Hjem: Det er fra den Bog, der for nogen Tid siden udkom om Livet paa en Opdragelsesanstalt. Den Rolle, Breve hjemmefra spiller, selv om det kun er Breve fra en gammel Bedstemoder eller fra en fjern Slægtning, den Nedværdigelse, som Børn føler ved kun at være Anstaltsbørn, den Misundelse, de føler over for de Børn, der har et Hjem — det kan være nok saa ringe —, er fortrinligt skildret deri.

Intet kommer op ved Siden af et godt Hjem. Til dets Pris kan der ikke skrives Hymner nok. Men jeg besvarer Spørgsmaalet helt anderledes end det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg tror, at disse Lovforslag vil styrke Ægteskabsinstitutionen. Hvoiledes faar de flest mulige Børn den bedst mulige Opdragelse? spørger det ærede Medlem. Der bør skabes Ægteskaber med det Formaal at opdrage Børn, og det er netop det, de to Parter vil blive tilskyndet til ved disse Lovforslags Gennemførelse, idet de knyttes sammen økonomisk og moralsk ved de Forpligtelser, der lægges paa dem.

Som Forholdene nu er, stikker den ugifte Fader som Regel af, hvis han paa nogen Maade kan, og løber fra sit Ansvar. Dette vil det ærede Medlem Hr. Pürschel næppe nægte. Det ærede Medlem talte jo om alle de Sager, han har behandlet, og der har han haft rigelig Lejlighed til at se dette. Men de her foreslaaede Love vil for det første være en Mand ad, hvis han ikke er en fuldkommen Bisse eller en drukken Person, mod at indlade sig med en Kvinde, som han ikke vil gifte sig med, og for det andet siger disse Lovforslag til den Mand, der falder for Fristelsen: du har paadraget dig et Ansvar, og du kan lige saa godt opfylde dine Forpligtelser i Ægteskabet som uden